

ไทยกับผู้อพยพทางเรือชาวเวียดนาม : วิเคราะห์กระบวนการ

การกำหนดนโยบายและการทูตของไทย

นางสาวประภัสสรา แม่หยี

ศูนย์วิทยบริพัทัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2528

ISBN 974-564-095-6

T16339861

008713

THAILAND AND THE VIETNAMESE BOAT PEOPLE : AN ANALYSIS

OF POLICY MAKING PROCESS AND DIPLOMACY

Miss Prapasara Bheaddee

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of International Relations

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ไทยกับผู้อพยพทางเรือชาวเวียดนาม : วิเคราะห์กระบวนการ
การกำหนดนโยบายและการทูตของไทย

โดย นางสาวประภัสสรา แพทัชตี

ภาควิชา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วินิตา สุกร เสน่ห์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ฤทธิญา สนิทวงศ์ ณ อุดรฯ)

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ ชูมาក)

.....
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วินิตา สุกร เสน่ห์)

.....
.....
(นายชัชวาล พูลสวัสดิ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิพิธภัณฑ์

ไทยกับผู้อพยพทางเรือชาวเวียดนาม : วิเคราะห์กระบวนการ
การกำหนดนโยบายและการบูรณาการของไทย

ชื่อ

นางสาวประภัสสร แพทย์ตี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วินิตา ลูกะเสพย์

ภาควิชา

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ปีการศึกษา

2527

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งที่จะพิสูจน์สมบัติฐาน ๒ ประการ ประการแรกคือ การกำหนดนโยบายและมาตรการการปฏิบัติของไทยต่อผู้อพยพทางเรือชาวเวียดนามเป็นผลจากอิทธิพลของปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่เข้ามายืดหยุ่นในระยะเวลานานๆ ที่กันไป ประการที่สองคือ จำนวนผู้อพยพทางเรือชาวเวียดนามที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย จะขึ้นอยู่กับเงื่อนไข ๓ ประการ คือ นาย้ายและมาตรการปฏิบัติของไทย นโยบายของเวียดนามต่อโครงการอพยพเดินทางอย่าง เป็นระเบียบและบทบาทของสำนักงานข้า- พ务 ของไทยเพื่อสืบสานประชชาติในการรับผู้อพยพไปตั้งหลักแหล่งในประเทศไทย ๓

ผู้เขียนได้ศึกษาวิจัยถึงอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนในการกำหนดนโยบาย และมาตรการปฏิบัติของไทยต่อผู้อพยพทางเรือชาวเวียดนามตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๕ คือ ปัจจัยภายในได้แก่ ปัจจัยทางด้านพัฒนาดิจิทัลของคนไทยต่อชาวเวียดนาม ปัจจัยทางด้านความมั่นคงของชาติและการเมือง ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยทางด้านสังคม และปัจจัยภายนอกได้แก่ เหตุการณ์การเมืองในภูมิภาค ปัจจัยทางด้านภาพพจน์ของประเทศไทย, โครงการกรุงเทพฯ เดินทางอย่าง เป็นระเบียบของเวียดนามท่าทีของประเทศไทย ผู้รับผู้อพยพไปตั้งหลักแหล่ง เป็นการทราบ และการที่ไทยเป็นสมาชิกขององค์กรสหประชา- ชาติกับสำนักทางมนุษยธรรม ปัจจัยเหล่านี้ทำให้รัฐบาลไทยไม่อาจปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือ เมืองต้นแก่ผู้อพยพเหล่านี้ ดังนั้น รัฐบาลไทยจึงมีนโยบายที่จะรับผู้อพยพดังกล่าวไว้

เป็นการชี้คร่าวโดยจะส่งตัวไปตั้งหลักแหล่งในประเทศไทยที่ ๓ ให้หมดโดยเร็วและเท่าที่
ปรากฏในปัจจุบันนี้นับ เป็นผลดีต่อ เศรษฐกิจและการเมืองภายในประเทศไทยและภาพพจน์ของ
ไทยในการเมืองระหว่างประเทศ รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาผู้อพยพในประเทศไทยที่อยู่ ๑
คงลงไม่เรื่อย ๆ เป็นลำดับ

อีน จากผลของการวิจัยปรากฏว่า จำนวนของผู้อพยพทางเรือชาวเวียดนาม
ขึ้นอยู่กับเงื่อนไข ๓ ประการดังกล่าว และจากการที่ผู้อพยพทางเรือชาวเวียดนาม
เดินทางออกนอกประเทศไทยนั้น เพราะต้องการจะไปตั้งหลักแหล่ง เป็นการถาวรในประเทศไทย
ตะวันตก ซึ่งจากการใช้มาตรการ เปิดประตูและมาตรการควบคุมป่าไม้พิสูจน์ให้เห็นอย่าง
เด่นชัดว่า มาตรการปฏิบัติของไทยมีผลกระหน่ำอย่างมากต่อการตัดสินใจเดินทางเข้ามายัง
ประเทศไทยเพื่อสืบเป็นการชี้คร่าวของผู้อพยพดังกล่าว ส่วนใหญ่ของเวียดนาม
ต่อโครงการอพยพเดินทางอย่างเป็นระเบียบได้มีส่วนอย่างสำคัญมากต่อการแก้ปัญหาผู้
อพยพนี้ เช่นกัน เพราะโครงการอพยพเดินทางอย่างเป็นระเบียบจะช่วยให้ชาวเวียดนาม
ที่ต้องการลี้ภัยสามารถเดินทางออกจากประเทศไทยของตน เพื่อไปตั้งหลักแหล่งในประเทศไทยที่ ๓
ได้โดยตรง และรัฐบาลเวียดนามได้ให้ความร่วมมือกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสืบ
ในการจัดส่งผลเมืองของตนไปตั้งหลักแหล่งเพื่อจำนวนมากยืนตามลำดับ สำหรับบทบาท
ของสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อสืบสานประชาติในการรับผู้อพยพไปตั้งหลักแหล่งใน
ประเทศไทย ๓ นับว่าได้เข้ามายืนหนาที่ช่วยเหลืออย่างมากให้ประเทศไทยที่ ๓ รับผู้อพยพดัง-
กล่าวไปตั้งหลักแหล่งในประเทศไทยของตนเป็นจำนวนมาก เป็นผลให้จำนวนของผู้อพยพทาง
เรือชาวเวียดนามในประเทศไทยลดลง

ปัญหาผู้อพยพทางเรือชาวเวียดนามในอนาคต ปัจจุบันจากผลของการวิจัย
แล้วปรากฏว่ามีแนวโน้มที่จะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวไปได้ด้วยตัว แต่คาดว่าในอนาคต
คงจะไม่มีผู้อพยพทางเรือชาวเวียดนามต่อต้านเป็นปัญหาเรื่องรังอยู่ในเมืองไทยอีกด้วย
สถานการณ์ดังนี้ ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากลักษณะนี้มากนัก

Thesis Title Thailand and the Vietnamese Boat People : An Analysis of Policy Making Process and Diplomacy

Name Miss Prapasara Bheaddee

Thesis Advisor Assistant Professor Vinita Sukrasep, Ph.D.

Department International Relations

Academic Year 1984

ABSTRACT

The purpose of this thesis is to test two hypothesis. Firstly, Thai foreign policy towards the Vietnamese "boat people" as well as its implementation is influenced by both internal and external factors for different periods of time. Secondly, the number of Vietnamese boat people coming into Thai territory depends on three factors : Thailand's policy and its implementation towards these people; Vietnam's policy towards the Orderly Departure Program (ODP); and the role of the United Nations High commissioner for Refugees (UNHCR) in the resettlement of the boat people in third countries of asylum.

The author studies both internal and external factors which have influence on the decision-making process of Thailand's policy towards the Vietnamese boat people from 1975-1982. The internal factors which are taken into consideration include the attitudes of Thai people towards Vietnamese people as a whole, Thailand's national security, domestic politics, economic and social environments factors. The external factors comprise

political environment in the region, Thailand's membership of the United Nations and its recognition of humanitarianism, Thai image in international community, the ODP. as well as the policy of third countries of asylum towards the boat people.

These factors account for the Thai government's decision in giving the Vietnamese boat people a primary help; that is allowing them for a temporary stay in Thailand with the condition that these people be allowed to have permanent settlements in third countries. Such a policy is somewhat agreed by Thai people and welcomed by international community. This policy is also considered to be able to solve the Vietnamese boat people problem in Thailand as its intensity has been gradually declined.

This thesis can finally explains that the influse of Vietnamese boat people depends upon 3 conditions as mentioned above. And that the boat people left their motherland because they wanted to settle down in western countries. It also explains that Thailand's "open-door" and "humane deterrence" policies have been effective in controlling the flows of Vietnamese boat people into Thailand. It finally finds out that the Vietnam's ODP. has put some effect on the solution of this problem in Thailand as many Vietnamese who are not willing to reside in their country are admitted to travel directly to the western-countries for a permanent resettlement. The Vietnamese Government is said to have closely cooperated with the UNHCR in this activity. The UNHCR has also asking the collaboration from and coordinated with the western countries regarding resettlement program for these

boat people. Accordingly, the UNHCR has played an important role in decreasing the number of the boat people in Thailand.

In conclusion, the author considers that Thailand's policy towards the Vietnamese boat people has satisfactory results as the number of the boat people in Thailand has been decreased and it is expected that if no great change in internal and regional affairs happens, the problem of the Vietnamese boat people could certainly be solved.

ศูนย์วิทยบรังษยการ
มูลนิธิรณรงค์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีบทบาทในการกำหนดนโยบายและมาตรการปฏิบัติต่อผู้อพยพทางเรือชาวเรียดนามรวมทั้งกลไกต่าง ๆ ของรัฐที่เข้ามามีบทบาทในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ โดยใช้ทฤษฎีการตัดสินใจ เป็นกรอบในการศึกษา

ผู้เขียนขอรับขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิมิตา สุกร เสน่ห์ ออาจารย์ ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำและกำลังใจมาโดยตลอด ขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ฤทธิ์ สนิทวงศ์ ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และได้ท่วงติงแนะนำ ในส่วนที่ต้องแก้ไขปรับปรุงของวิทยานิพนธ์นี้

ณ นี้ ยังควรจะกล่าวถึงรองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ ชุมากและคุณชื่ดภัย บุรุษพัฒน์ รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้ให้ทั้งข้อมูลและคำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างมากแก่ผู้เขียนตลอดระยะเวลา ๓ ปีของการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งผู้เขียนขอรับขอบพระคุณเป็นที่สุดและจะระลึกถึงพระคุณนี้ตลอดไป

นอกจากนี้ขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ทุกคนของห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและหอเอกสารแห่งประเทศไทย ที่ผู้เขียนได้อ่านศึกษาและอ่านต่อมา รวมถึงพันเอกสนั่น ชจกัลน์ คุณพะนวย ศุวรรณรัตน์และเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ ในการเกี่ยวกับผู้อพยพ กระหวงมหาดใหญ่ทุกคนที่ได้เอื้อเพื่อด้านข้อมูล เป็นอย่างดี

ท้ายที่สุด ผู้เขียนขอรับขอบพระคุณพ่อ แม่ป้า ผู้ชี้ช่องทางให้เรียนและส่งเสริมเรื่องนี้มาตั้งแต่เล็กจนได้

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิติกรรมประกาศ.....	๙

บทที่

๑. บทนำ.....	๑
ความทั่วไป.....	๑
สมมติฐานในการศึกษา.....	๕
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	๖
ขอบเขตของการศึกษา.....	๗
ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา.....	๗
วิธีการศึกษา.....	๑๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๑๕
การนำเสนอเรื่อง.....	๑๕
บทที่ ๒. นโยบายและมาตรการปฏิบัติของไทยต่อผู้อพยพทางเรือชาวเวียดนาม.....	๑๗
มาตรการสกัดกั้นและผลักดัน.....	๑๘
มาตรการ เปิดประเทศ.....	๒๔
มาตรการป้องปราามมุขยธรรม.....	๒๗
กลไกในการกำหนดนโยบาย.....	๒๙
กระบวนการในการกำหนดนโยบาย.....	๓๕
บทที่ ๓๓. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย.....	๓๘
ปัจจัยภายใน.....	๓๘
ปัจจัยทางด้านศักดิ์ศรีของคนไทยต่อ เวียดนาม.....	๓๘
ปัจจัยทางด้านความมั่นคงของชาติและการ เมือง.....	๔๔

หน้า

ปัจจัยทางด้าน เกษตรธุรกิจ	47
ปัจจัยทางสังคม.....	49
ปัจจัยภายนอก	51
เหตุการณ์การ เมือง ในภูมิภาค	51
ปัจจัยทางด้านภาพพจน์ของประเทศไทย	54
การที่ไทย เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติกับสันักทางมนุษยธรรม....	56
โครงการอพยพ เดินทางอย่าง เป็นระเบียบของ เวียดนาม.....	57
ทำทีของประเทศไทยรับผู้อพยพไปตั้งหลักแหล่ง เป็นการถาวร.....	59
วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย	60
บทที่ 4. การดำเนินงานทางการชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาผู้อพยพ.....	66
การดำเนินงานทางการชุมชนร่วมกับสมาคมอาเซียน.....	67
การดำเนินงานในการ เมืองนานาชาติ.....	75
การดำเนินการในองค์การสหประชาชาติ.....	79
บทที่ 5. สรุปผลการศึกษา.....	89
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก	104
ประวัติผู้เขียน	128

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย